

ZAGROŻENIA DLA ZDROWIA UCZNIA W ZWIĄZKU
Z PROBLEMOWYM UŻYWANIEM INTERNETU (PUI)
procedury reagowania

<i>Podstawy prawne uruchomienia procedury</i>	Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. - <i>Prawo oświatowe</i>
<i>Rodzaj zagrożenia objętego procedurą</i>	PUI (problemowe używanie Internetu) = infoholizm = sieciholizm to nadmierne, obejmujące niekiedy niemal całodobowe korzystanie z zasobów Internetu, gier komputerowych (najczęściej sieciowych) i portali społecznościowych przez dzieci. Jego negatywne efekty polegają na pogarszaniu się stanu zdrowia fizycznego (np. choroby oczu, padaczka ekranowa, choroby kręgosłupa) i psychicznego (irytacja, rozdrażnienie, spadek sprawności psychofizycznej, depresja), zaniedbywaniu codziennych czynności/obowiązków oraz osłabianiu relacji rodzinnych i społecznych.
<i>Telefony alarmowe</i>	Telefon Zaufania dla Dzieci i Młodzieży - 116 111 , Telefon dla Rodziców i Nauczycieli w sprawie Bezpieczeństwa Dzieci – 800 100 100
SPOSÓB POSTĘPOWANIA	
<i>Przyjęcie zgłoszenia i ustalenie okoliczności zdarzenia</i>	PUI stwierdza najczęściej rodzic lub opiekun prawny dziecka. W przypadku konieczności podejmowania dalszych działań pomocowych można skierować ucznia (za zgodą i we współpracy z rodzicami) do specjalistycznej placówki, np. terapeutycznej. Nauczyciele powinni zainteresować się przypadkami dzieci nieangażujących się w życie klasy a poświęcającymi wolne chwile na kontakt <i>online</i> lub przychodzącymi do szkoły po nieprzespanej nocy. Rzadziej zgłoszeń można się spodziewać od rówieśników dziecka nadmiernie korzystającego z sieci.
<i>Opis okoliczności, analiza, zabezpieczenie dowodów</i>	Reakcja szkoły powinna polegać w pierwszych krokach na ustaleniu skutków zdrowotnych i psychicznych, jakie nadmierne korzystanie z zasobów Internetu wywołało u dziecka (np. gorsze oceny w nauce, niedosypianie, niedojadanie, rezygnacja z dawnych zainteresowań, załamanie się relacji z rodziną czy rówieśnikami). Celem tych ustaleń jest wybór odpowiedniej ścieżki rozwiązywania problemu: albo z udziałem specjalistów (lekarzy, terapeutów) lub bez - wyłącznie w szkole. W początkowej fazie popadania w uzależnienie do Internetu należy koncentrować się na wsparciu udzielonym w rodzinie i w szkole (psycholog/pedagog szkolny, wychowawca).

<i>Aktywności wobec ofiar zdarzenia</i>	Osoba, której problem dotyczy powinna zostać otoczona zindywidualizowaną opieką przez pedagoga/psychologa szkolnego. Pierwszym jej etapem będzie rozmowa ze specjalistą, która pozwoli zdiagnozować poziom zagrożenia, określić przyczyny popadnięcia w nałóg (np. sytuacja domowa, brak sukcesów edukacyjnych w szkole, izolacja w środowisku rówieśniczym) i ukazać specyfikę przypadku. Każdy uczeń, u którego podejrzewa się nałogowe korzystanie z Internetu powinien zostać profesjonalnie zdiagnozowane przez psychologa szkolnego. Czasem warto w tym zakresie skorzystać z pomocy Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej. Dziecku w trakcie wsparcia należy zapewnić komfort psychiczny, o jego sytuacji i specyfice uwarunkowań osobistych muszą zostać powiadomieni wszyscy uczący go i oceniający nauczyciele. O ile nie wiedzą o problemie swojego dziecka, niezbędne jest powiadomienie rodziców lub opiekunów prawnych dziecka i omówienie z nimi wspólnych rozwiązań. Tylko synergiczne współdziałanie rodziców i szkoły może zagwarantować powodzenie podejmowanych działań wspierających dziecko.
<i>Aktywności wobec świadków</i>	Jeśli świadkami problemu są rówieśnicy dziecka, należy w rozmowie zwrócić im uwagę na negatywne aspekty nadmiernego korzystania z zasobów Internetu oraz zaapelować do rodziców o codzienne wsparcie dziecka a także o informowanie wychowawcy w przypadku wystąpienia kolejnych przypadków u innych dzieci.
<i>Współpraca ze służbami i placówkami specjalistycznymi</i>	W przypadku zdiagnozowania przez psychologa zaawansowanego uzależnienia od korzystania z zasobów Internetu dziecko powinno zostać skierowane przez szkołę (we współpracy z rodzicami) do specjalistycznej placówki terapeutycznej z zakresu przeciwdziałania uzależnieniom. W części przypadków może się okazać konieczna diagnoza i terapia lekarska.

Opracowanie: Dorota Stach – pedagog specjalny, oligofrenopedagog